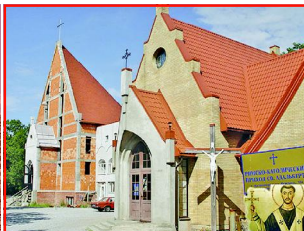

12+

GŁOS ZNAD PREGOŁY

Nr 9 (230) wrzesień 2015**PISMO POLSKIE OBWODU KALININGRADZKIEGO
ukazuje się od XI 1995 r.**

Калининград – „Территория мира”

В Калининграде завершился IV Международный фестиваль культур народов мира „Территория мира”, в течение четырёх дней августа (с 14 по 17) радовавший калининградцев и гостей города.

„Проводить этот фестиваль – замечательная идея. Культура, которая объединяет, очень нам нужна. Фестиваль обязательно нужно поддерживать, сделать его ещё масштабнее. Сегодня многие народы теряют свой язык и традиционные ремёсла. Это результат глобализации. Ваш фестиваль не подавляет, а совсем наоборот – развивает все культуры. И где, как ни в Калининграде, проводить подобный праздник!”, – высказали своё мнение музыканты из известного ансамбля „Терем-квартет”. Подобного мнения придерживаются и артисты Рогового оркестра, который совсем недавно получил статус Государственного. „Мы благодарны за приглашение выступить на „Территории мира”. То, что делают организаторы, – это настоящий подвиг: собрать, организовать такой фестиваль – это большой труд. Калининград – один из самых гостеприимных городов, в которых мы бывали”, – отметил художественный руководитель и дирижёр единственного в мире Рогового оркестра Сергей Поляничко.

У „Территории мира” пока небольшая история, но число поклонников праздника с каждым годом увеличивается. По количеству зрителей каждый новый фестиваль опережает преды-

дущий. В этом году на фестивале побывали более 45 тысяч человек.

Приняли участие в нём более полутора тысяч артистов, выступавших на главной и малой сценах. В ярмарке народного творчества „Город мастеров” приняло участие порядка 150 умельцев из всех муниципальных образований Калининградской области, 45 мастеров приехали из 14-ти регионов России, Белоруссии, Литвы, Польши, Украины, Франции.

Своими выступлениями на главной сцене „Территории мира-2015” зрителей поразовали такие известные коллективы как Мос-

ковский государственный академический театр танца „Гжель”, Государственный академический Северный русский народный хор (Архангельск), Государственный Российский Роговой оркестр,

ансамбль „Терем-квартет” (Санкт-Петербург), коллектив „Folk beat RF”, Государственный вокально-хореографический ансамбль „Русь”. Гостями праздника стали танцевальный коллектив „Zidros” (Кипр), Государственный ансамбль танца „Базморо” и ансамбль дойристов из Таджикистана, ансамбль танца „Tubil Halk Danslari” (Турция) и танцевальный ансамбль „Болливудская феерия” (Индия).

В день закрытия на фестивальную янтарную карту мира по традиции нанесли новые силуэты странучастниц. В этом году на ней появились Кипр, Турция, Индия и Таджикистан.

Завершился четырехдневный культурный марафон на „Острове Канта” великолепным лазерным шоу.

Дмитрий Осипов,

*по материалам пресс-службы
правительства Калининградской
области*

Фото: <http://gov.39.ru/news/101/91036>

Prezydent Andrzej Duda

Zwycięzca majowych wyborów prezydenckich Andrzej Duda 6 sierpnia objął urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Inauguracja prezydentury Andrzeja Dudy rozpoczęła się od złożenia przez niego przysięgi przed Zgromadzeniem Narodowym, czyli połączonymi izbami polskiego parlamentu – Sejmu i Senatu.

W czasie swego wystąpienia przed parlamentarzystami prezydent Duda zapowiedział zwiększenie aktywności Polski na arenie międzynarodowej i budowę silnej, dobrze wyposażonej armii, która jak podkreślił jest podstawową gwarancją niepodległości, suwerenności i bezpieczeństwa obywateli.

– Potrzebujemy większych gwarancji ze strony NATO, nie tylko my jako Polska, cała Europa Środkowo-Wschodnia w obecnej sytuacji geopolitycznej, trudnej jak państwo doskonale wiecie – mówił nowy Prezydent RP. Dodał także, że będzie zabiegał o większą obecność NATO w tej części Europy, także na terenie Polski.

W swym wystąpieniu w Sejmie prezydent Duda dużo uwagi poświęcił także Polonii i Polakom mieszkającym za granicą. Podkreślając potrzebę intensyfikacji współpracy z nimi, poinformował, że w Kancelarii Prezydenta RP powstanie biuro zajmujące się ich sprawami.

Oficjalna inauguracja zakończyła się na warszawskim Placu Piłsudskiego, gdzie nowy prezydent przejął zwierzchnictwo nad Siłami Zbrojnymi RP.

Andrzej Duda (ur. 1972 r.) został wybrany

na prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej 24 maja 2015 roku w wyborach powszechnych. Zdobywając w II turze 51,55 proc. poparcia, pokonał w nich dotychczas urzędującego prezydenta Bronisława Komorowskiego, na którego zagłosowało 48,45 proc. osób.

Andrzej Duda pochodzi z Krakowa. Studia prawnicze ukończył na Uniwersytecie Jagiellońskim, na którym uzyskał także tytuł doktora nauk prawnych. W latach 2006-2007 był wiceministrem sprawiedliwości, odpowiadającym za legislację, informatyzację sądów i prokuratur oraz współpracę międzynarodową.

W 2008 roku został podsekretarzem stanu w Kancelarii Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego. Od 2011 roku Andrzej Duda był posłem na Sejm RP, a trzy lata później uzyskał mandat do Parlamentu Europejskiego.

Biuo Rzecznika Prasowego
Ministerstwo Spraw Zagranicznych
<http://www.moskwa.msz.gov.pl>

Foto: Radek Pietruszka/PAP

Kongres Polaków w Rosji

FEDERALNA POLSKA

NARODOWO-KULTURALNA AUTONOMIA

07.08.2015

Aktualności

W Kancelarii Prezydenta RP powstanie Biuro ds. Polonii i Polaków za granicą

W kancelarii Prezydenta PR powstanie Biuro ds. Polonii i Polaków za granicą. Jego prace będzie nadzorował Adam Kwiatkowski, który został również sekretarzem stanu i szefem gabinetu prezydenta. W ramach tej inicjatywy kancelaria będzie współdziałać z ministrem spraw zagranicznych.

Zamiarem prezydenta Andrzeja Dudy jest intensyfikacja kontaktów z Polonią: „nie tylko nieść pomoc tym Polakom, którzy jej potrzebują, tym organizacjom polonijnym, które potrzebują wsparcia, ale także [...] wykorzystać potencjał Polaków i Polonii do tego, aby wspierać nasze państwo, nasze inicjatywy.

Fragment orędzia inauguracyjnego prezydenta Andrzeja Dudy, poświęcony Polonii i Polakom za granicą

Polityka zagraniczna to [...] także ta mniejsza polityka wobec Polaków,

Polonii, wobec naszych rodaków. Dziś miliony naszych rodaków są rozsiępane po całym świecie. Oni potrzebują większego kontaktu z Polską. Oni potrzebują aktywności ze strony rządzących. W związku z tym podjąłem decyzję, że w ramach Kancelarii Prezydenta powstanie biuro do spraw Polonii i Polaków za granicą, po to aby te zadania aktywnie podjąć. Można w nich wskazać kilka grup. Pierwsze to Polonia, której przedstawiciele często zajmują eksponowane stanowiska w polityce w niektórych krajach, w biznesie. Oni myślą o Polsce, czują się Polakami, chcą pomóc, ale potrzebują łączności z krajem, potrzebują tego, żeby do nich wyciągnąć rękę, potrzebują tego, żeby właśnie z nimi także współdziałać dla dobra Rzeczypospolitej. Chcę to działanie podjąć. Jest wśród nich wielu młodych

ludzi, wielu młodych Polaków, którzy urodzili się za granicą, ale o Polsce cały czas pamiętają, bo wychowano ich w polskiej tradycji. Ale to także Polacy, którzy przy przesunięciu granic przed dziesiątkami lat zostali pozostawieni na Wschodzie. To także ci, którzy zostali tam wywiezieni. Wielu z nich chciałoby wrócić - i to jest zadanie, powiedziałbym, dziejowe dla polskiego państwa. Sprawdzian, czy jesteśmy w stanie temu podołać, żeby spełnić to wielkie marzenie wielu z nich. Dzisiaj trzeba ich wspierać, trzeba ich wspierać po to, aby mogli krzewić tam polską kulturę, trzeba wspierać ich po to, aby młodzi o Polsce nie zapominali. To wielkie zadanie państwa, finansowe i organizacyjne. Ta pomoc jest bardzo potrzebna. W tym zakresie także będę chciał zdecydowanie działać.

<http://www.poloniarosji.ru/pl/kongres>

Odsłonięcie pomnika Adama Mickiewicza w Zielenogradsku oraz Dzień miasta Zielenogradsk

8 sierpnia 2015 roku Autonomia „Polonia” wzięła aktywny udział w najważniejszych imprezach Zielenogradzka – odsłonięciu granitowego pomnika wielkiego polskiego poety Adama Mickiewicza, który spędził kilka dni jesienią 1824 roku w tej miejscowości, oraz w obchodach Dnia Miasta Zielenogradsk, prezentując na 753. urodzinach Zielenogradzka polską kulturę, tańce, piosenki, obyczaje i kuchnię. Nasze polskie stoisko odwiedziło ponad 500 osób w ciągu całego dnia, m.in. Polacy z Mrągowa, Olsztyna i Warszawy.

szard Sosiński (ze strony Konsulatu Generalnego RP w Kaliningradzie), Minister Kultury Swietłana Kondratjewa, głowa Zielenogradzka Georgij Popszoj, dyplomaci z Konsulatu Generalnego Białorusi oraz przedstawiciele władz rosyjskich.

z nami goście z Polski i z Moskwy. To była piękna zabawa!

Kolejne przedsięwzięcia, w których nasza Autonomia będzie z nami goście z Moskwy. To była piękna zabawa!

ningradzkiego w Domu Kultury Kolarza w Kaliningradzie i 5 września 2015 roku – Dzień miasta w Gwardiejsku.

Uroczyste odsłonięcie pomnika Adama Mickiewicza

Przygotowanie wianków do dekorowania stoiska

Po odsłonięciu Prezes Autonomii „Polonia” Helena Rogaczikowa

Członkowie Autonomii „Polonia”: S. Maksimowa, L. Snigurowa, W. Maksimow, H. Stawska

H. Rogaczikowa i członkowie Autonomii recytują wiersze w języku polskim

Pomnik stoi w miejskim parku, dokąd prowadzi Ścieżka Literacka, powstająca w ramach historycznego i kulturalnego dziedzictwa Zielenogradzka (były Kranz). Autorem pomnika jest rzeźbiarz Walerij Kowalow.

Inicjatywa postawienia pomnika polskiego poety należy do mieszkańców i bibliotekarzy miasta. Na odsłonięciu byli obecni: Konsul ds. kultury Ry-

czikowa zarecytowała wiersz w języku polskim, a potem zabrzała wiersze w języku białoruskim i języku litewskim.

W uroczystym koncercie na scenie przy Alei Przyjaźni nasz zespół „P.O.L.S.K.A” zaśpiewał znane polskie piosenki Maryli Rodowicz, Pawła Kukiza oraz inne i zatańczył razem z publicznością polkę Siedmiokroczek. Ciekawostką tego występu było to, że zaśpiewali i zatańczyli

Śpiewa zespół „P.O.L.S.K.A”

prezentowała Polskę, to 27 sierpnia 2015 roku – Międzynarodowe Forum Obwodu Kali-

Serdecznie zapraszamy!
Helena Rogaczikowa
Foto: Nikołaj Czajlij

COSEDI – SĄSIEDZI – KAIMYNAI!!!

W miasteczku Krasnolesje rejonu Niestierowskiego 8 sierpnia 2015 roku odbył się międzynarodowy kulturalno-folklorystyczny festiwal „Sąsiedzi”. Uczestnicy i goście festiwalu drogą twórczości, osobistych spotkań i wspólnych podróży po okolicach mieli możliwość otworzyć dla siebie cudowny świat Puszczy Rominckiej i Wyżyny Wisztynieckiej.

Podstawową ideą festiwalu stało się nawiązanie dobrych kontaktów między obywatelami Rosji, Litwy i Polski. Miasteczko Krasnolesje znajduje się na południowo-wschodnim skraju obwodu kaliningradzkiego, bardzo pasuje do tego. Tu, koło Puszczy Rominckiej i Jeziora Wisztynieckiego, łączą się granice trzech państw.

Organizatorem festiwalu została kaliningradzka regionalna instytucja społeczna „Wisztynieckie Muzeum Ekologiczno-Historyczne”, które otrzymało dofinansowanie od Ministerstwa Kultury obwodu kaliningradzkiego. Przeprowadzenie festiwalu poparły też parki krajobrazowe i organizacje społeczne z Polski i Litwy, Oddział Kultury Rejonu Niestierowskiego i wolontariusze z różnych zakątków obwodu kaliningradzkiego.

Podczas otwarcia festiwalu wystąpił poczesny gość – Konsul RP w Kaliningradzie Zbigniew Zaręba, który specjalnie przyjechał do tak odległego zakątka obwodu.

– Przede wszystkim chciałbym serdecznie podziękować Państwu za zaproszenie do Krasnolesja, do zachwycającej Puszczy Rominckiej – powiedział Konsul. – Organizatorom i uczestnikom festiwalu „Sąsiedzi” chciałbym podziękować za ich zaangażowanie podczas realizacji tego przedsięwzięcia. Wystarczy spojrzeć na program festiwalu, żeby zrozumieć, jak dużo zrobiliście i ile wysiłku włożyliście, aby przygotować ten festiwal. Te wysiłki oplacają się i dobrze owocują. Festiwal pozwala spędzić razem czas w dobrej atmosferze, co daje możliwość lepszego poznania siebie. Jako konsul dodam, że festiwal przedstawia doskonały przykład współpracy na obszarze małego ruchu przygranicznego, za co serdecznie Państwu dziękuję. Warto również wspomnieć, że miejsce, gdzie teraz jesteśmy, było beneficjatem bardzo pomyślnego programu współpracy transgranicznej Litwa-Rosja-Polska. Życzę Pań-

stwu udanego przeprowadzenia festiwalu i pięknego odpoczynku wśród sąsiadów z Rosji, Polski i Litwy.

Oczywiście nie mógł Konsul Zbigniew Zaręba ominąć stołów przedstawicieli z Polski. Zwłaszcza spodobał się mu chleb na zakwasie, który wypieka Zdzisław Orłowski w Dubeninkach. I dobrze byłoby sprzedawać taki chleb (tak samo jak obecnie sprzedaje się litewski) w sklepach Kaliningradu i obwodu kaliningradzkiego.

Polskę w Krasnolesju reprezentowała również inna smaczna produkcja z północnego wschodu: drożdżanki rominczańskie, rogaliki z jabłkiem,

Na scenie festiwalu.
Od lewej: J. Krajewski, Konsul Z. Zaręba, A. Karpienko, N. Paškauskas, A. Sokołow.

pierniki z wiśniami, przygotowanymi głównie przez kobiety ze Stowarzyszenia „Głos Puszczy Rominckiej”. Obok rozmieściły się koronkarki z Gołdapi, tworzące misterne koronki, od których każdy chętny mógł się nauczyć rzemiosła plecienia koronek. Polska twórczość ludowa została zaprezentowana przez zespół „Rominczanin” z Duben-

Na jarmarku rzemiosł

ninek (kierownik Bożena Buza), który istnieje już 30 lat. W ciągu tego czasu zespół nieraz stawał się laureatem folklorystycznych festiwali w Polsce, na Litwie i w innych krajach.

– Postaraliśmy się wraz z rosyjskimi i litewskimi kolegami jak najszerzej przedstawić to, co jednoczy trzy narody, zamieszkujące obszar puszczy, – mówi Dyrektor polskiego Parku Krajobrazowego „Puszcza Romincka” Jaromir Krajewski, który przyjechał tu z miejscowości Żytkiejmy ze swoją żoną Rosjanką Ksenią i synem Andrzejem. – Festiwal „Sąsiedzi” stoi w szeregu in-

Występuje zespół „Gołębka” (Rosja)

nym wspólnych przedsięwzięć z uczestnictwem trzech naszych krajów. Razem przeprowadziliśmy inwentaryzację wszystkich pomników kultury, które znalazły się po stronie rosyjskiej Puszczy Rominckiej. W rezultacie w Polsce została wydana i wydrukowana książka w języku rosyjskim „Dziedzictwo Puszczy Rominckiej”. Zorganizowano też kilka wspólnych spotkań o tematyce historycznej i ekologicznej.

Lecz głównym zadaniem takich spotkań, jak uważa Jaromir Krajewski, jest nawiązanie kontaktów między zwykłymi ludźmi, zamieszkującymi przygraniczne tereny trzech państw, którzy później stają się dobrymi przyjaciółmi-sąsiadami, i już samodzielnie siebie odwiedzają.

To zdanie w całości popierają organizatorzy i partnerzy tego zachwycającego festiwalu – koordynator przedsięwzięcia Anna Karpienko, dyrektor Wisztynieckiego Muzeum Ekologiczno-Historycznego Aleksiej Sokołow, Dyrektor litewskiego Parku Regionalnego „Vištytis” Nerijus Paškauskas, również wszyscy uczestnicy i goście festiwalu. Na przykład, Julia Moszkina ze znajdującego się niedaleko ekomiasteczka Auersfeld, zapoznała się z Krystyną Sosnowską z Gołdapi podczas festiwalu. Takich właśnie spotkań i znajomości tego dnia w Krasnolesju było sporo.

Zaczawszy się w południe od pracowni twórczych i jarmarku regionalnych produktów na głównym placu przy Wisztynieckim Muzeum Ekologiczno-Historycznym, festiwal zakończył się późnym wieczorem odświeżającym koncertem „Piosenki, tańce, korowód”, w którym wzięły udział zespoły ludowe trzech sąsiednich krajów.

Dmitrij Osipow

foto autora Tł. Anny Szysiaj

Na zdjęciu poniżej
Wiadukt niedaleko miasteczka Tokarewka (analog polskiego wiaduktu w Stańczykach)

Degustacja polskiego chleba

Mała Polska w mojej rodzinie

Jeszcze pozostał mi rok studiowania w Polsce, w Lublinie. Pokochałam Polskę i zdecydowałam się na wyjazd na studia do Lublina. Co mnie ciągnęło? Czy tylko kontynuowanie nauki i zostanie dobrym specjalistą czy jednak korzenie i zew Ojczyzny moich przodków?

Urodziłam się w Kaliningradzie w rodzinie mieszanej – polskiej i rosyjskiej. Skoro kultura rosyjska, jak również sowiecka, otaczała mnie i moich krewnych wszędzie i przemawiała do uważania siebie za Rosjanek, łatwo można byłoby stracić z różnych powodów politycznych oraz historycznych swoją drugą tożsamość – polską. Ale tego moja rodzina nie straciła.

Moi babcia i dziadek, Sabina i Piotr Galimscy, Polacy, którzy przyjechali do Kaliningradu po wojnie, nigdy nie zapominali o tym, kim są. Babcia, urodzona w guberni wileńskiej (dzisiaj obwód grodzieński, Białoruś), oraz dziadek, pochodzący z Witebska, pamiętali o swoim pochodzeniu i zawsze przestrzegali polskich tradycji i obyczajów. Troszczono się również o język polski, chociaż nie była to poprawna polszczyzna, lecz język mieszany. Do dziś w naszej rodzinie można znaleźć kilka książek w języku polskim, jedną z których jest modlitewnik mojego pradziadka, stanowiący relikwii naszej rodziny. Ten modlitewnik, jako symbol

wiary przekazany naszej rodzinie, stał się pewnym przypomnieniem nam o naszych korzeniach oraz o tym, kim powinniśmy być w rzeczywistości i co musimy dać naszym dzieciom. Moja babcia jako osoba religijna wiedziała o tym i wraz z dziadkiem i z innymi

Lublinie na uniwersytecie imienia znanej fizyczki i chemiczki, dwukrotnej laureatki Nagrody Nobla, Marii Curie-Skłodowskiej (UMCS). Moja droga na uczelnię była bardzo skomplikowana i wymagała dużo pracy z dokumentami. Trzeba było przetłumaczyć wiele doku-

polskim, dodatkowy i obowiązkowy jest również język rosyjski. Moją specjalnością jest nauczanie języka angielskiego i rosyjskiego, jestem tłumaczem języków polskiego, angielskiego i rosyjskiego. Bardzo się cieszę, że wybrałam ten kierunek, bo zawsze marzyłam o tym, żeby zostać nauczycielem, i nareszcie moje marzenie się spełniło. Szczerze mówiąc, studia są bardzo ciężkie, nie wystarczy tylko się na nie dostać, należy bardzo intensywnie się uczyć i nawet wkuwać, bo inaczej się nie da nauczyć się nowych słów-

wek w trzech językach. Mimo wszystkich trudności bardzo podobają mi się studia w Lublinie: dobry program nauczania, ciekawe i pożyteczne przedmioty, które są przydatne w pracy nauczyciela i tłumacza; miłe i przyjemne wielokulturowe miasteczko z bogatą i głęboką historią, ludzie są mili i bardzo gościnni, zawsze służą pomocą turystom i obcokrajowcom.

Sabina Galimska z wnuczką Reginą

zainteresowanymi stała u podstaw budowania kościoła w Kaliningradzie.

Jestem dumna ze swoich dziadków, z ich czynów, jakich dokonali w podtrzymywaniu oraz utrzymaniu swojej tożsamości. Również jestem wdzięczna wszystkim tym, którzy bronili historii swojej rodziny i nie pozwolili swej przeszłości zniknąć na zawsze. Jestem także wdzięczna tej gazecie za wspieranie polszczyzny i pamięć. Dzięki wszystkim tym czynom odzyskałam swoją drugą Ojczyznę, Polskę, i przyjechałam tu studiować.

Po ukończeniu filologii polskiej na BFU im. I. Kanta w Kaliningradzie zdecydowałam się na studia magisterskie w Polsce i wybrałam lingwistykę stosowaną w

mentów za pomocą tłumacza przysięgłego, starać się o niezbędne zaświadczenia w konsulacie itd. Ale moje starania okazały się owocne, wszystko mi się udało i dostałam się na uniwersytet.

Moje studia są lingwistyczne i prowadzone są w języku angielskim i w języku

W październiku znów wracam na uczelnię, mam nadzieję, że spędzę ten rok akademicki pożytecznie i skończę te studia. Nie zdecydowałam jeszcze do końca, co zamierzam robić za rok i gdzie zostanę – w Polsce czy w Rosji. Na pewno w Polsce mieszka mi się dobrze, z przyjemnością zostałamby tutaj.

Regina Zinowjewa
(Wółczkowa)

Na praktyce w Sopocie w 2012 roku

DZIEKUJĘ! DZIEKUJĘ SERDECZNIE!

Z okazji 80-tej rocznicy swoich urodzin otrzymałem mnóstwo najserdeczniejszych życzeń od krewnych, bliskich, przyjaciół, byłych towarzyszy ze służby wojskowej.

Szczególnie chciałbym zwrócić uwagę na serdeczne, szczerze słowa członków naszej Polonii Kaliningradzkiej oraz Obwodu Kaliningradzkiego: Heleny Rogaczykowej (Prezes Polonii Kaliningradu), Marii Ławrynowicz-Szczepaniak (Redaktor naczelnej „Głosu”), Aleksandry Ławrynowicz (Redaktor technicznej „Głosu”),

Janiny Pietruszko (Bałtyjsk), Eugeniusza Kozłowskiego, członków WKP w Oziorsku z prezesem Natalią Kidiajkina na czele, Łarysy Kołobkovej z BFU im. I. Kanta w Kaliningradzie, księdza Jerzego Steckiewicza i wielu innych przyjaciół i znajomych.

Dziękuję również Konsulowi Generalnemu RP Marcinowi Nosalowi za podarowaną mi książkę „Adolf Bagiński – Adolf Dymśa”.

Nigdy geografia życzeń dla mnie nie była tak szeroka.

Serdecznie dziękuję Państwu.

Kleofas Ławrynowicz

Polska przewodniczy Radzie Państw Morza Bałtyckiego

Zrównoważony rozwój, w tym adaptacja do zmian klimatu, kultura jako narzędzie stymulujące rozwój społeczny i gospodarczy oraz ochrona ludności w regionie Morza Bałtyckiego to trzy główne priorytety, którymi zajmie się Polska w czasie rocznego przewodnictwa w Radzie Państw Morza Bałtyckiego, które rozpoczęło się 1 lipca.

- Rada Państw Morza Bałtyckiego jest przez nas traktowana jako najważniejszy format integracji regionalnej w rejonie Morza Bałtyckiego, komplementarny do naszego zaangażowania w działania Grupy Wyszehradzkiej – mówiła podsekretarz stanu Henryka Mościcka-Dendys w czasie konferencji prasowej 9 czerwca, podczas której przedstawione zostały priorytety prezydencji.

W okresie od 1 lipca 2015 r. do 30 czerwca 2016 r. Polska po raz trzeci w historii organizacji objęła przewodnictwo w Radzie Państw Morza Bałtyckiego (RPMB). Jest to najważniejsza organizacja współpracy międzyrządowej w regionie Morza Bałtyckiego. Od lat stanowi modelowe rozwiązanie współpracy regionalnej stymulując stabilność i dobrobyt. Posiada ugruntowane i rozbudowane relacje z innymi organizacjami regionalnymi w Europie i poza nią. Jest dla nich rozpoznawalnym i ważnym partnerem –

zależy nam, by zajęła należną jej rolę w regionalnej architekturze współpracy. Członkami RPMB są wszystkie państwa leżące nad Bałtykiem (Dania, Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Niemcy, Polska, Rosja, Szwecja), a także Islandia, Norwegia i UE.

Pełniąc funkcję przewodniczącego Rady Państw Morza Bałtyckiego, Polska koncentruje się na obszarach współpracy, wpisujących się w trzy nowe długofalowe priorytety RPMB uzgodnione w czerwcu 2014 r.: zrównoważony region dobrobytu, tożsamość regionalna, oraz bezpieczny region. Zależy nam na pełniejszym wykorzystaniu potencjału RPMB. Naszym celem jest także podjęcie dyskusji i konkret-

nych kroków w kierunku bardziej efektywnego zarządzania regionem, opierającego się na istniejących instytucjach i formatach współpracy, lecz przy większej ich harmonizacji – zgodnie z dokumentami programowymi Rady. W tym kierunku zmierzać będziemy podczas realizacji każdego z priorytetów:

1. Zrównoważony rozwój – uwzględniający nie tylko wątki polityki spójności i rozwoju gospodarczego, ale także polityki energetycznej i ochrony klimatu;
2. Kultura jako narzędzie rozwoju społeczno-ekonomicznego („kreatywność + współpraca = rozwój”) – z uwagi na polską aktywność w obszarze współpracy przemysłów kreatywnych;

3. Ochrona ludności – w celu wzmocnienia regionalnego potencjału reagowania i interoperacyjności służb.

Region bałtycki potrzebuje wspólnej wizji oraz lepszego systemu zarządzania. Wszystkie istniejące formaty współpracy są potrzebne i ważne. Każdy generuje specyficzną wartość dodaną. Wspólnie powinny kontrybuować do tworzenia jednolitej przestrzeni bałtyckiej. Potrzebny jest jednak lepszy podział pracy, więcej spójności i synergii oraz koordynacji poprzez rozwój dialogu strukturalnego pomiędzy formatami, w oparciu o wspólne cele, dokumenty i spotkania.

Polska prezydencja w RPMB stanowi okazję do podkreślenia regionalnego zaangażowania nad Bałtykiem – jako komplementarnego wobec aktywności w Grupie Wyszehradzkiej.

Bieżące informacje nt. przebiegu prezydencji można znaleźć na stronie: www.baltyk.msz.gov.pl.

Biuro Rzecznika Prasowego
Ministerstwo Spraw Zagranicznych
<http://www.moskwa.msz.gov.pl>

Drogi wodne mogą połączyć Litwę, Rosję i Polskę

Od 1 do 3 lipca w Obwodzie Kaliningradzkim i na Litwie przebywali przedstawiciele Międzywojewódzkiego Zespołu ds. Rewitalizacji Międzynarodowej Drogi Wodnej E70. Celem wizyty było zaprezentowanie działań na rzecz rozwoju transportu i turystyki na polskich drogach wodnych oraz wyartykułowanie spraw, które można realizować wspólnie.

Zespołowi, utworzonemu w 2007 roku przez marszałków województw: lubuskiego, wielkopolskiego, kujawsko-pomorskiego, pomorskiego i warmińsko-mazurskiego przewodniczy Jerzy Wcisła, dyr. Biura Regionalnego w Elblągu. Biuro Regionalne w Elblągu było też głównym organizatorem spotkań. – Praktycznie od roku czuliśmy potrzebę zorganizowania spotkań w Obwodzie Kaliningradzkim i na Litwie, a więc tam, gdzie MDW E70 się zaczyna. Rosjanie i Litwini też taką potrzebę dostrzegli, delegując do rozmów najważniejsze i decyzyjne osoby, dzięki czemu rozmowy były merytoryczne i owocne – podsumowuje Jerzy Wcisła. Organizacją wyjazdu zajęła się Regina Cymbor, którą wspierała Małgorzata Samusjew z Euroregionu Bałtyk.

W Kaliningradzie o transporcie i kanale przez Mierzeję...

W Porcie Morskim w Kaliningradzie rozmowy dotyczyły współpracy transportowej. Specjalnie na to spotkanie przyjechał dyr. Portu

Morskiego w Elblągu Arkadiusz Zgliński. Chociaż port elbląski ma niewielki parytet w przeladunkach w Kaliningradzie, Rosjanie dokładnie znają specyfikę naszego portu. Przedstawiciel Cargo Service, S. W. Zabortyński zapewniał, że przewozy byłyby znacznie większe, gdyby polska strona uporała się z głównymi blokadami: brakiem odpraw fitosanitarnych i mostem w Nowokowie. – W chwili obecnej nie jesteśmy w stanie wykorzystać naszych potrzeb przewozowych – mówił Zabortyński.

O woli rozwijania współpracy z polskimi portami zapewniał wicegubernator Obwodu Kaliningradzkiego Aleksander Rolbinow. Jerzy Wcisła przedstawił plany rozwojowe dla polskiego odcinka MDW E70. Dobrze przyjęto ideę budowy kanału przez Mierzeję, widząc w tym przedsięwzięciu przede wszystkim możliwość wykorzystania floty towarowej o zanurzeniu przekraczającym możliwości Zalewu Wiślanego i Kaliningradzkiego.

Stanisław Wroński z województwa kujawsko-pomorskiego przedstawił projekt budowy portu multimodalnego w Solcu Kujawskim, na Wiśle koło Bydgoszczy.

W Polessku o turystyce od Zalewu Wiślanego do Kurońskiego...

Polessk to ostatni etap drogi wodnej łączącej Zalew Wiślaną z Kaliningradzkim (Wiślaną).

Rosjanie od lat budują projekt rozwoju turystyki wodnej wokół Kaliningradu. Obecnie ruszają pierwsze inwestycje. W Zielonogradsku, położonym nad Zalewem Kurońskim i Zatoką Gdańską trwa budowa nowoczesnej przystani. Ruszają prace w Gwardiejsku, w miejscu gdzie Pregola łączy się z Dejną. W Polessku rozpoczyna się budowa „dworca turystycznego”, który będzie obsługiwał tramwaj wodny pływający na linii Kaliningrad-Polessk.

– Płynąłem Pregolą i Dejną dwa lata temu. Piękna droga wodna, ale bez żadnej infrastruktury. Za dwa lata ten szlak będzie nie do poznania. Mamy tu proces podobny do tego, który my przeszliśmy na polskim odcinku MDW E70, gdzie pod wpływem naszej aktywności powstało ok. 20 marin i przystani. Uzgodniliśmy, że w roboczych spotkaniach będziemy szukali możliwości wspólnej realizacji projektów sprzyjających turystyce wodnej. Poza MDW E70, Rosjanie zwracali uwagę na potencjał Łyny i Kanału Mazurskiego – mówi Jerzy Wcisła. O gotowości do takiej współpracy zapewniał minister turystyki J. Wiktorycz.

Planowana jest budowa mariny i przejścia granicznego w Krasnodonsku, koło Mamonowa. Rafał Wasil, z województwa pomorskiego przedstawił rozwój turystyki właśnie wzdłuż MDW E70, w tym projekt Pętli Żuławskiej. www.portel.pl

STO LAT!!!

Z okazji jubileuszu – 50. urodzin – pragniemy serdecznie pozdrowić i **złożyć** najgorętsze życzenia zdrowia, pogody ducha, zadowolenia z codziennych i tych niecodziennych spraw i wszelkiej pomyślności – Panu Eugeniuszowi Kozłowskiemu, jednemu z pierwszych kaliningradzkich polonusów, prezesowi Wspólnoty Kultury Polskiej w latach 2006-2007.

Wszyscy bardzo miło wspominamy tamte lata: dzięki Panu Eugeniuszowi wiele polonijnych dzieci miało możliwość zwiedzić Polskę, uczęszczać w zajęciach letniej szkoły języka polskiego. Pan Prezes zawsze pamiętał o starszych członkach WKP – z jego inicjatywy odwiedzano ich w dniu urodzin, składano im życzenia urodzinowe i wręczano prezenty. Żadne polskie święto narodowe nie obeszło się bez udziału prowadzonej przez Pana Kozłowskiego grupy najaktywniejszych członków Wspólnoty.

Zespół redakcyjny chciałby również szczególnie podziękować Panu Eugeniuszowi za miłą współpracę i bezinteresowną pomoc w dostarczaniu kolejnych nakładów **Głosu** z drukarni.

Redakcja

Festiwal Kultur Narodowościowych w Kaliningradzie

W dniu 27 sierpnia 2015 roku w Domu Kultury Kolarza w Kaliningradzie odbył się kolejny Festiwal Kultur Narodowościowych. Nasz obwód kaliningradzki słynie ze swojej wielokulturowości – mieszkają tu przedstawiciele ponad 130 różnych narodowości. I co najważniejsze – panuje wśród nich przyjaźń i wzajemny szacunek.

W ramach tego Festiwalu przedstawiciele większości narodów prezentują swoją kulturę, tradycje, obrzędy, kuchnię. Polską kulturę jak zawsze reprezentowała Autonomia „Polonia” na czele z Prezesem Heleną Rogaczykową. Hafty polskie z kolekcji rodziny Zacharewicz przyciągały wzory zwiedzających wystawę przed wejściem do Domu Kultury. A w środku, w dużej Sali bankietowej, pachniało aromatami z całego świata: ukraińskie pierogi i słonina z chlebem razowym, białoruskie ziemniaki, litewski chłodnik, herbata z Azerbejdżanu itd. Polskiej kuchni można było spróbować przy naszym gościnnym stole, gdzie znalazły się m.in. fasolka po bretońsku, kruche ciasto z owocami, drożdżowe ciasto z morelami, domowa kielbasa, kabanosy i polskie

Uroczyste otwarcie

kielbasy, naleśniki, faworki i jeszcze sporo innych smakołyków, kuszących zebranych gości swoim aromatem. Trudno było znaleźć na polskim stole miejsce na kolejne dania. A tuż przy stole brzmiały polskie piosenki: Helena Rogaczykova grała na akordeonie, a zespół razem z innymi członkami polonii oraz gośćmi śpiewał i tańczył.

Trochę później Zespół „P.O.L.S.K.A” powitał władze rosyjskie na czele z Gubernatorem obwodu Nikołajem Cukanowem znaną wiązką „Sto Lat”. Z kolei pan Gubernator zaskoczył członków naszej Autonomii – zaśpiewał razem ze wszystkimi po polsku te zwrotki. Jak się

własnego narodu wybranym przedstawicielom wspólnot narodowościowych. Prezes Autonomii „Polonia” Helena Rogaczykova również została odznaczona. Nie zabrakło polskiej muzyki i tańców w wykonaniu Zespołu „P.O.L.S.K.A”. Podczas przerwy członkowie naszej polonii udzielili wywiadu dziennikarzom państwowego kanału telewizyjnego „Rosja” i prasy regionalnej.

Janina Bondarik

Zdjęcia: Administracja Gubernatora O.K.

Śpiewamy polskie piosenki przy polskim stole

okazało, Nikołaj Cukanow kiedyś świetnie mówił po polsku. Obecne stanowisko i obowiązki służbowe nie dają możliwości podtrzymywania znajomości języka polskiego, ale pan Gubernator jeszcze sporo pamięta.

Po poczęstunku na wszystkich uczestników czekał piękny koncert zespołów i solistów różnych narodowości. Podczas uroczystego otwarcia koncertu Gubernator Obwodu Kaliningradzkiego Nikołaj Cukanow wręczył kwiaty i podziękował za wieloletnią pracę i szczególnie zaangażowanie w promocję kultury

Witamy Gubernatora

Ostatnie przygotowania przed prezentacją polskiej kuchni

POLONIA

XXIV. Światowy Festiwal Poezji Marii Konopnickiej w Przedborzu

W dniach 15-16 sierpnia 2015 r. Przedbórz znów gościł polonusów z całego świata. Autonomia „Polonia” również została reprezentowana poprzez Prezesa Autonomii Helenę Rogaczewską oraz Karolinę Moszkina. Pani Helena wzięła udział w kategorii „Poezja

śpiewana”, a Karolina – „Poezja recytowana”.

Napięty program był bardzo ciekawy, dlatego wszyscy uczestnicy tegoż Festiwalu brały udział w każdym z zaplanowanym poprzez organizatorów punkcie programu mimo nadzwyczajnego upału. W dniu 16 sierpnia od samego rana trwały przeglądy prog-

Uroczyste wręczenie Złotych Honorowych Odznak Towarzystwa im. Marii Konopnickiej

ramów. Karolina przedstawiła 2 wiersze M. Konopnickiej, a pani Helena zaśpiewała 4 piosenki różnych autorów, przy czym jedną („Szła dziewczeczka”) razem z córką. Cała sala śpiewała razem z solistkami, a podczas refrenu nawet najpoważniejsi członkowie jury wykonywali proponowane ruchy. Wieczorem na galowym koncercie najpierw zostały wręczone Złote Honorowe Odznaki Towarzystwa im. Marii Konopnickiej przyznane przez Zarząd

Główny. Odznaki otrzymały osoby od wielu lat działające na rzecz organizacji imprez kulturalnych. Wieleletnia działalność Heleny Rogaczewskiej również została doceniona. Jednocześnie pani Helena i Karolina otrzymały wyróżnienia oraz nagrody za udział w konkursie.

Po ogłoszeniu wyników konkursu i wręczeniu nagród odbył się koncert laureatów. Na zakoń-

czenie festiwalu, przed liczną zgromadzoną publicznością, na scenie przedborskiego MDK odbył się barwny, energetyczny występ cygańskiego zespołu „ROMANO”.

Tegoroczny festiwal zorganizowany został dzięki pomocy finansowej Łódzkiego Domu Kultury w ramach Współorganizacji Projektów Kulturalnych oraz Banku Spółdzielczego w Przedborzu.

Swietlana Sarapulcewa

Foto: Małgorzata Błaszczuk

Na zdjęciu poniżej: Zdobyte dyplomy i nagrody

Śpiewają H. Rogaczewska i K. Moszkin

Warto pamiętać!

Zawsze warto pamiętać swoją historię, mimo iż uważa ona zarówno jasne, jak i ciemne strony. Jedną z takich ciemnych stron jest II wojna światowa, podczas której Polska poniosła znaczne straty, w tym wśród cywilów.

Na dzień wizyty pod pomnikiem, znajdującym się na miejscu byłego niemiecko-faszystowskiego obozu koncentracyjnego, został wybrany ostatni weekend czerwca.

Do miejsca, gdzie znajdował się obóz, wjechały trzy samocho-

dy z wolontariuszami z Polonii kaliningradzkiej. Wszystkich uczestników zebrał aktywny członek Polonii oraz zastępca prezesa, Andrzej Androsiuk, który udostępnił nie tylko swój przestronny samochód dla dowozu pasażerów oraz usuwania śmieci, ale także narzędzia ogrodnicze.

Dzisiaj, ciepłym, jasnym, weekendowym porankiem nic nam nie przypomina o tych smutnych latach. Jedyne jadące obok samochody, z których dostrzegamy spojrzenia ludzi, z nieukrywaniem zainteresowaniem patrzących, co się dzieje

wokół pomnika. Naszym wyzwaniem jest przekazanie potomkom pamięci o tamtych ludziach, którzy zginęli i ucierpieli z powodu obrony swojej wolności i przekonań. Możemy to czynić poprzez zachowanie pomnika oraz przekazywanie wiedzy o jego istnieniu.

Uczestnicy z entuzjazmem wzięli się za sprawę, więc porządkowanie szybko się skończyło. Po jego zakończeniu zostały zapalone znicze, na znak pamięci o ofiarach tamtej wojny.

Czas usuwa z powierzchni ziemi ślady przestępstw wojennych

minionych lat, ale nie powinniśmy zapominać o tym chociażby dlatego, żeby to nie powtórzyło się w przyszłości.

Jarosław Litowczenko

Foto: Helena Morozowa

Podczas pracy

Zawsze są kwiaty

Tu będzie czysto

GŁOS 12+
ZNAD PREGOLY

Nazwanie wydania:
„Głos znad Pregoly” („Голос с Преголы”).
Uczestnik i główny redaktor:
Лавринович М.К.

Адрес редакции:
236039, г. Калининград,
ул. Б. Хмельницкого, д. 46, кв. 8.
Телефоны редакции: +48 601 057 820
(4012) 64 37 87, +7 962 269 2170,
Адрес в Интернете:
<http://www.glos-znad-pregoly.org>
e-mail: glos.znad.pregoly@gmail.com

Печать:
типография ООО „Флекспринт”.
236001, г. Калининград,
ул. Ялтинская, 66, Литер Д-14.
Телефон: (4012) 35 54 76.
<http://www.flexprintkl.ru>
Редакция не возвращает рукописей и оставляет за собой право сокращать все текстовые и графические материалы респондентов.

Порядковый номер выпуска:
№ 9 (230). Подписан в печать:
по графику 8:00, 2.09.15;
фактически 14:00, 3.09.15.
Выход в свет: 4.09.15.
Тираж: 500 экз. Бесплатно.

Газета зарегистрирована в
Балтийском территориальном
управлении Министерства
Российской Федерации по делам
печати, телерадиовещания и
средств массовых коммуникаций.
Свидетельство о регистрации
СМИ: ПИ № 4-131 от 29.07.2002 г.